

- Az adott évek időjárási viszonyai alapján következtetni lehet arra, hogy mennyire adott reális képet a LUCAS-felmérés a vegetáció valós állapotáról, ezért az INOTA adatait meteorológiai adatsorokkal hasonlítottam össze.
- A NÖSZTÉP fő élőhelytípusok fajonkénti fertőzöttségének változási tendenciáinak számításához a hivatalos nomenklátúra 1. és 2. szint összevont lehatárolását végeztem el, melyből 17 különböző fő élőhelytípust különítettem el. Ez a lépés fontos volt a későbbi számításaimhoz, hiszen ennek a kategóriarendszernek segítségével jobban meghatározott fő élőhelytípusok lettek meghatározva, mely megkönnyítette későbbi számításaimat.
- A QGIS szoftver segítségével a NÖSZTÉP raszteres fájlból vektoros adatréteget hoztam létre, mely több mint tízmillió poligont tartalmaz, majd az INOTA pontjait leválogattam fajonként aszerint, hogy nem fertőzött vagy fertőzött volt-e az adott fajjal.
A NÖSZTÉP poligonokat összemetszettem a kapott pontokkal, majd összegeztem minden egyes élőhely-típuson belül az adott fajjal fertőzött és nem fertőzött LUCAS pontok számát. A bizonytalanságok kiszűrése miatt, minden faj esetében az adott NÖSZTÉP fő élőhelytípus százalékos fertőzöttségéből kivontam az adott év országos fertőzöttségének százalékát.
- A fő élőhelytípusokon belül bizonyos évben, adott fajjal fertőzött pontok nem fertőzött pontokhoz viszonyított százalékos értékéből kivontam a faj azévi átlagos fertőzöttségének százalékát (PR értéket). Az így kapott 2009, 2012, 2015 és 2018 évekre vonatkozó PR érték segítségével minden élőhely főtípusra vonatkozóan kiszámoltam a változások tendenciáit lineáris, logaritmikus, exponenciális és hatványkitevős regresszió módszerével (R^2), majd a szignifikáns változásokat grafikonokon is ábrázoltam, ha az illesztett trendvonal R^2 értéke nagyobb vagy egyenlő volt mint 0,7, akkor a fertőzöttség-változást az adott élőhely főtípuson belül szignifikánsnak tekintettem. Eredményként megkaptam azokat a NÖSZTÉP fő élőhelytípusokat, amelyeken belül a vizsgált öt inváziós faj fertőzöttsége szignifikánsan változott (növekedett vagy csökkent) a vizsgált időszakokban.
- Négy év összegzett INOTA pont térképeit összevetettem a NÖSZTÉP élőhelytípus térképpel, majd kiszámoltam az egyes élőhelytípusok adott fajjal való fertőzöttségének százalékát, melyből kivontam a faj országos átlagfertőzöttségét (ez a négy év átlagos fertőzöttségének átlaga). Részeredmény volt tehát az egyes élőhelytípusok adott fajjal való (2009-2018 közti) összegzett fertőzöttségének országos átlagtól való eltérése.
- A QGIS szoftverben minden vizsgált faj fertőzöttségi értékeit (PÖ) sorba rendeztem majd természetes töréspontok (*Natural Breaks*) osztályozási módszerrel öt különböző fertőzöttségi kategóriába soroltam a NÖSZTÉP 3. szintű élőhelytípusait.
- A *Natural Breaks* osztályok beosztását (1-5) potenciális veszélyeztetettségi kategóriának neveztem, melyben az 1-es a legkisebb érték, és az élőhelytípus adott fajjal való veszélyeztetettségének gyenge voltára utal. Az 5-ös kategória a legmagasabb fertőzöttségi értéket jelöli, és az élőhelytípus adott faj általi erős veszélyeztetettségét mutatja. Ezeket a potenciális veszélyeztetettségi kategóriák adott fajra vonatkozó értékeit hozzárendeltem a NÖSZTÉP poligonokhoz. Eredményként megkaptam, hogy milyen mértékben veszélyezteti az egyes NÖSZTÉP élőhelytípusokat a vizsgált öt faj. A kapott eredményeket elemeztem, szakirodalommal összevetettem.